

[Glistrup.]

garantier med 100 pct., men her var han altså ved at love, at der ikke var nogen i dette land, som ville investere af hensyn til afskrivningerne, ikke ville købe maskiner i cellofan. Ministeren skal i hvert fald ikke stramme sin formulering ret meget, før han kommer på afveje for der er masser af mennesker i dette land, som i fuldstændig psykose i december måned investerer vildt og voldsomt, simpelt hen fordi de er blevet så forskrækkede over, hvad en foreløbig opgørelse af deres indkomst for det pågældende år viser. Se bare på annoncerne fra trussere-derier og andre, og aktiviteten hos bilsælgerne, og hvad der nu ellers er i december måned.

Dertil kommer, at man jo nu engang ikke bare investerer for at opnå pengefordele, som var det, ministeren var inde på, men man gør det jo i allerhøjeste grad også af prestige Grunde, så man har nogle af de fine og flotte dippedutter, som skattevæsenet betaler 2/3 af, eller hvordan det nu kan være.

Jeg tror altså ikke, ministerens betragtninger, når de skal bruges i en realistisk politisk diskussion, er sådan særlig holdbare, selv om ministeren måske nok kom ned på jorden med sin eftersætning.

Og så endelig til hr. Jens Foged, der siger, at afskrivninger jo bare er udskydelse af beskatning, det er ikke nogen endelig foræring. Man bliver jo helt rørt. Hvorfor i alverden fremsætter man så de forslag, hvis det ikke giver nogen som helst fordel, men det bare er det samme? Altså det lyder vel nok så smukt: det er bare en udskydelse. Men en udskydelse i en tid, hvor inflationen driver med den hast, som venstre regeringen har ført den op på, er skam i allerhøjeste grad også en fordel. Dertil kommer, at det er meget rart at få at vide, at det kun er en udskydelse. I det lange løb skal man betale den samlede skat.

Nej, hr. Jens Foged, om det lange løb gælder kun det enkle ord: „In the long run, we are all dead“.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, jeg vil også gerne fremføre nogle ganske få bemærkninger om dette med afskrivninger. Jeg må sige, at det forekommer mig ikke, at hr. Glistrup var særlig klar i sin fremstilling heroppe, og når han nu får for-

trykket, så kan han jo læse det. Jeg skal skåne ham for at gennemgå hans indlæg her.

Må jeg sige om dette med afskrivninger, at hr. Camre fastholder sine provenubetragtninger, og så må han beholde dem i fred, for de bliver ikke rigtigere af at blive gentaget. Det glæder mig derimod, at ministeren helt uden diskussion indrømmer, at der ved afskrivninger er tale om provenuforskydning, ikke om provenutab. Nu er så spørgsmålet, om erhvervslivet vil have gavn af at få adgang til en sådan forskydning. Ministeren mener nej. Jeg mener ja. Og der står det vel.

Så vil jeg skarpt advare mod, at ministeren fortsætter med at sætte lighedstegn mellem en provenuforskydning, som der er tale om ved regeringens forslag og ved forhøjelse af summen for straksafskrivninger, og så det provenutab, vi talte om i går, hvad enten det er 190 mill. kr., som ministeren sagde i går og gentog i dag, eller det er oppe på den kvarte milliard, som andre har beregnet det til. Provenuforskydninger for staten er jo et spørgsmål om regnskab, mens derimod provenutab er noget helt andet. Jeg tror ikke, at det gavner noget i en diskussion, hvor vi dog gerne skulle nå frem til et eller andet resultat, at vi prøver på at forvirre begreberne.

Stetter (KF):

Jeg fremførte i mit indlæg den vurdering, at ministeren og hr. Camre overvurderede de beskæftigelsesmæssige virkninger af en ekstraordinær afskrivning på driftsmidler m. v. Jeg erindrede samtidig om det konservative forslag om et midlertidigt investeringsfradrag på erhvervmæssige bygninger. Dette viser, at det konservative folkeparti naturligvis har stor interesse i at bekæmpe ledigheden, og det giver ikke ministeren anledning til at anfægte, at vi har interesse i at medvirke til at fremme beskæftigelsen. Jeg håber, ministeren vil indse dette når han får lejlighed til at kigge nærmere på det konservative forslag.

Knud Jespersen (DKP):

Det er jo ingen forbrydelse at misforstå, men skatte- og afgiftsministeren lagde sådan en voldsom vægt på den beskæftigelsesfremmende side af sagen, og det var jo det, jeg bestred og sagde, at væsentlige dele af